

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **Mgr. A. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2012/85168-421 a č. j. 2012/94006-421, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 2. 5. 2013, č. j. 60 Ad 5/2013 - 16,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 3. 6. 2013 kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) ze dne 2. 5. 2013, č. j. 60 Ad 5/2013 – 16, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí, kterými byla zamítnuta jako opožděná žalobcova (dále jen „stěžovatel“) odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce, krajské pobočky v Liberci o vyloučení úředních osob z projednávání a rozhodování ve věci vyřazení stěžovatele z evidence uchazečů o zaměstnání. Důvodem odmítnutí správní žaloby byla skutečnost, že rozhodnutí o námitce podjatosti je rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem, a jako takové je proto ze soudního přezkumu vyloučeno.

Nejvyšší správní soud po obdržení kasační stížnosti zjistil, že stěžovatel při podání kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč (položka č. 19 sazebníku soudních poplatků – přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Proto jej usnesením ze dne 18. 6. 2013, č. j. 3 Ads 43/2013 – 6, vyzval k uhrazení soudního poplatku ve lhůtě 1 týdne ode dne doručení usnesení. Přípisem ze dne 1. 7. 2013 požádal stěžovatel o úplné osvobození od soudních poplatků. Jeho žádost zdejší soud zamítl usnesením ze dne 30. 7. 2013, č. j. 3 Ads 43/2013 – 20, neboť seznal, že kasační stížnost je návrh zjevně neúspěšný ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud však dal stěžovateli možnost poplatkovou povinnost dodatečně splnit, k čemuž mu stanovil lhůtu jednoho týdne od doručení předmětného usnesení. V poučení tohoto usnesení bylo uvedeno, že pokud nebude poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 6. 8. 2013.

Nejvyšší správní soud zjistil, že do dnešního dne nebyl soudní poplatek za kasační stížnost stěžovatelem uhrazen, ačkoliv lhůta k jeho uhrazení uplynula 13. 8. 2013. Na dané usnesení navíc stěžovatel reagoval přípisem, ve kterém soudu sdělil, že na úhradu soudního poplatku nemá dostatečné prostředky. Odmítl hodnocení kasační stížnosti jako zjevně neúspěšného návrhu a zdůraznil zájem na rozhodování nepodjatou osobou.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Toto ustanovení se užije na základě ustanovení § 120 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti obdobně. Takovým zákonem je shora uvedený zákon o soudních poplatcích. Za popsané situace nemohl Nejvyšší správní soud dále v řízení o kasační stížnosti proti napadenému usnesení krajského soudu pokračovat, a proto rozhodl o zastavení tohoto řízení.

K vyjádřeným pochybnostem stěžovatele je zapotřebí připomenout, že ačkoli není pojem „zjevně neúspěšný návrh“ ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. žádným zákonným ustanovením definován, existující judikatura Nejvyššího správního soudu již tento pojem několikrát vyložila. Například v rozsudku ze dne 24. 3. 2003, č. j. 4 Ads 19/2005 - 105, tento soud vyslovil, že *„zjevná neúspěšnost návrhu by měla být zjistitelná bez pochyb, okamžitě, měla by být nesporná a naprosto jednoznačná bez toho, aby bylo prováděno dokazování“*. Výklad pojmu byl dále rozveden v rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 6. 2006, č. j. 3 As 26/2006 - 69: *„závěr o zjevné neúspěšnosti podaného návrhu by si byl soud prvního stupně oprávněn učinit toliko v situaci, kdy by např. kasační stížnost byla podána opožděně, osobou k tomu zjevně neoprávněnou, či by byla podána proti rozhodnutí, proti němuž není kasační stížnost přípustná“*. Právě takové charakteristiky splňuje i návrh stěžovatele, neboť rozhodnutí správního orgánu, která iniciovala řízení před správními soudy (rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o námitce podjatosti úřední osoby) jsou ze soudního přezkumu vyloučena. V této souvislosti lze odkázat na stabilní judikaturu zdejšího soudu pojící se k této problematice, dle které je rozhodnutí o vyloučení pracovníka správního orgánu rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení [§ 70 písm. c) s. ř. s.], které samo o sobě nezasahuje do práv účastníka řízení a které proto ani nemůže být přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví (srov. rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003 - 23, na který správně odkazuje i krajský soud, případně rozsudek ze dne 11. 10. 2007, č. j. 4 As 46/2007 - 75). Optikou výše uvedeného vzato nezbyvá, než konstatovat, že námitky stěžovatele v naznačeném smyslu představují irelevantní argumentaci. Nic nebránilo stěžovateli bránit se proti vlastnímu rozhodnutí o vyřazení ze seznamu uchazečů o zaměstnání a tam případně namítat vadu spočívající v rozhodnutí podjatým úředníkem.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Proto Nejvyšší správní soud nepřiznal náhradu nákladů řízení ani jednomu z jeho účastníků.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu